

O.k., det kan godt være, at de her udtalelser blev fremsat på et tidspunkt, hvor der var en anden situation.

Problemet er jo faktisk lidt ligesom det, hr. Frank Dahlgaard peger på, at på det her tidspunkt af historien var det rigtig, rigtig alvorligt, hvad der var af samarbejde også fra dansk side med det kommunistiske styre i Sovjetunionen, i Østtyskland og andre steder i verden. Det var et kæmpeproblem, at vi stod over for en militær stormagtovre på den anden side af Jerntæppet, der på alle mulige måder udnyttede, hvordan situationen var i Vesten, og hvis der var nogen vilige folk, der ville være talerør for nogle af de magter, så var den gal, og det blev udnyttet til fulde i det system.

Vi opfatter altså de her udtalelser som fremsat i en anden tid og havde egentlig regnet med, at udenrigsministeren ville sige: Nå, ja, men det var dengang, men nu har vi altså en ny situation. På Cuba er der altså et diktatur, der har eksisteret siden 1959, og man kan ikke på nogen måde sige, at det er en frivillig model. Det er en påtvungen model modsat det, ministeren har sagt. Det er en påtvungen model, hvor man ikke har demokratiske valg, hvor vi ligesom i Danmark kan gå hen og stemme for eller imod en bestemt statsleder. Og det synes jeg udenrigsministeren bør lægge sig på sinde.

Så vil jeg afslutningsvis godt spørge, om udenrigsministeren har nogen planer om at lave et øget samarbejde med Cuba. Har udenrigsministeren nogen planer om igen at invitere Fidel Castro til Danmark, eller vil udenrigsministeren tage til Cuba selv?

Udenrigsministeren (Mogens Lykketoft):

Jeg synes, det er en uhyrlig grov bemærkning at insinuere, at jeg eller for den sags skyld andre socialdemokrater skulle have været medløbere til kommunistiske regimer.

Hvis hr. Skaarup, hvad han helt åbenbart ikke har, havde sat sig ind i den nyere verdenshistorie, så ville han vide, at det meget ofte, oftest, har været sådan, at socialdemokraterne var de første, der blev låst inde, og de sidste, der blev låst ud, hvis de overhovedet havde overlevet, når der kom kommunistiske diktaturer til magten. Derfor er det i virkeligheden uhyrlig groft at stå her bare at insinuere, at der skulle have været tale om en eller anden form for medløb til de regimer.

Men det er jo ikke det samme som, at man ikke skal beskæftige sig med nuancerne i denne

her verden og også kunne se forskel på forskellige former på kommunistiske systemer, som faktisk har eksisteret. Det var sådan set bare det, den pågældende artikel dengang var udtryk for.

Men det andet synes jeg simpelt hen er uhyrligt og uden nogen form for hold i nogen historie.

Peter Skaarup (DF):

Jeg kan åbenbart ikke få noget ud af udenrigsministeren på det her område. Jeg vil bare godt stille det enkle spørgsmål, om udenrigsministeren ikke er enig i, at den model, man har på Cuba, er en påtvungen model.

Det er en model, hvor man ikke kan gå hen i stemmeboksen og afgive sin stemme og angive, om man synes, det skal være Fidel Castro, der skal være leder på Cuba, eller det skal være en anden. Det er vel ikke en frivillig model. Det er vel en påtvungen model.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Grunden til, at jeg tager ordet, er, at udenrigsministeren fastholder det, der jo var udgangspunktet i 1987, nemlig et forsøg på at kvalificere forskellige diktaturer, og siger, at et diktatur er bedre end et andet diktatur, og så går ind, som udenrigsministeren siger, og nuancerer debatten ved at tage stilling til, at der er nogle ting på Cuba, der vist er meget gode.

Det er jo det signal, udenrigsministeren giver i det pågældende citat, som nu er blevet nævnt flere gange tidligere her under debatten.

Det, jeg synes, er bekymrende i udenrigsministerens diskussion af det her i dag, er, at udenrigsministeren fastholder den kvalificering af forskellige diktaturer, fordi det jo giver indtryk af, at vi har en udenrigsminister, som i virkeligheden siger: Hvis bare de skaffer levestandard til befolkningen, hvis de måske i deres oprindelse har haft en støtte i befolkningen eller er kommet til magten ved et demokratisk valg, jamen så ser vi lidt bort fra, hvordan eftertiden så har været.

Jeg synes da, at det er dybt bekymrende, at udenrigsministeren ikke klokkeklart tager afstand fra det Cuba, vi har kendt siden diktaturets indførelse, og hvor udenrigsministerens udtalelse, der citeres, sker på et tidspunkt, hvor der ikke har været demokratiske valg på Cuba i en periode fra 1959 til 1987. Det er altså en rimelig lang årrække, vi taler om.